

آیا عضویت در کلیسا ضروری است؟ آیا می توان به طور مستمع آزاد در تمام کلیساها حضور یافت؟

نویسنده مقاله: مهران پورپشنگ (کشیش کلیسای ایرانیان شادی در جنوب کالیفرنیا)

گاهی برخی از مسیحیان این سوال را مطرح می سازند که آیا می توان به طور مستمع آزاد در تمام کلیساها حضور یافت؟

شاید عده ای از اعضا به علت گرفتاری شغلی یا تحصیلی یا نقل مکان به شهر دیگر، ناگزیر شوند به کلیسای دیگر بروند. این اتفاق امری طبیعی است. توجه این نوشتار بر "افراد مستمع آزاد" است. کسانی که عضو کلیسای خاصی نیستند، اما در جلسات کلیساهای مختلف حضور دارند.

برای بررسی این سوال، به نکات زیر توجه کنید:

یک. ابتدا باید پرسید آیا کتاب مقدس چنین تعلیمی داده است؟ در عهد جدید حتی یک آیه وجود ندارد که مسیحیان را تشویق کند به طور آزاد در کلیساهای متعدد حضور یابند. شاید دلیل اصلی آن بود که در قرن اول میلادی هر شهر فقط یک کلیسا داشت.

مثلا نامه پولس به قرنتیان با این عبارت شروع می شود: "کلیسای خدا در قرنتس که توسط خدا دعوت شده اید تا قوم مقدس او باشید" (اول قرنتیان فصل ۱ آیه ۲). با این توصیف، مخاطب نامه پولس به کلیساهای غلاطیه است (غلاطیان فصل ۱ آیه ۲). این کلیساها در ایالت غلاطیه تاسیس شده بودند و در یک محله یا خیابان نبودند، بلکه در شهرهای مختلف فعالیت می کردند.

اما اگر با دقت عهد جدید را بخوانیم، درمی یابیم که رسولان با تعالیم غلط مبارزه می کردند. به نظر می رسد که به موازات کلیساها، گروه های خانگی تشکیل شده بود و می کوشیدند اعضای کلیساها را جذب خود نمایند. از سوی دیگر، فقط رهبران کلیساها مجاز بودند که به وضعیت کلیساهای دیگر، سرکشی و

رسیدگی کنند. اما افراد مستمع آزاد، چنین وظیفه و مسئولیتی در قبال کلیساهای دیگر ندارند.

دوم. انگیزه و دلایل افراد برای حضور در کلیساهای مختلف باید مورد بررسی قرار بگیرد. مثلا شاید کلیسایی را به خاطر موسیقی و گروه پرستش انتخاب می کنند. در حالی که به موعظه کلیسای دیگر علاقمندند. اما کلیسای سوم را به دلیل وجود برنامه های متنوع برمی گزینند.

سوم. عدم علاقه به حضور مداوم در یک کلیسا، استعدادها و عطایای روحانی افراد را هدر می دهد. مثلا شخصی صدای خوبی برای خوانندگی دارد یا نفر دیگر از تجربه کافی برای فعالیت در بخش سیستم صدا برخوردار است. دیگری می تواند معلم مناسبی برای کودکان و نوجوانان باشد... بسیاری از کلیساها نیازمند استعدادها و تخصص افراد هستند تا پیام انجیل را در میان افراد دنیوی اعلام کنند.

چهارم. این افراد علی رغم آن که دارای عطایای روحانی، استعدادها و تخصص می باشند، اما شاهدان بسیار ضعیف و غیر موثر برای خداوند می باشند. وقتی این افراد قصد کمک و همکاری با کلیساها ندارند، به اشخاص خودخواه تبدیل می شوند. کسانی که نمی خواهند با محبت و شور و اشتیاق، خدا را خدمت نمایند. بنابراین افراد باید به این سوال پاسخ دهند: "آیا هدف آنان خدمت در کلیسا است یا فقط حضور در جلسات؟ آیا فقط از کلیسا انتظار دارند که به آنان خدمت کند؟"

پنجم. وضعیت رشد روحانی این افراد همواره زیر سوال است و ایمانداران مسیحی به آن ها چندان اعتماد ندارند. با مطالعه اعمال رسولان درمی یابیم که رشد روحانی اعضا با عضویت در کلیسا ارتباط مستقیم دارد (اعمال رسولان فصل ۲ آیات ۴۲ و ۴۶-۴۷).

ششم. کشیش ها و رهبران و حتی اعضا کلیساها، این افراد مستمع آزاد را به خوبی نمی شناسند. این عده همواره در جماعت کلیسا غریبه و ناآشنا هستند.

هفتم. از آن جا که این افراد عضو رسمی کلیسایی نیستند، بنابراین هرگز نمی توانند از حمایت و پشتیبانی کلیساها برخوردار شوند. گاهی نیز با مشکلاتی مواجه می شوند، اما کلیساها به علت عدم شناخت کافی، با آنان همکاری نمی کنند.

هشتم. معمولا دیدگاه الهیاتی این افراد نامشخص است. آنان به آسانی تحت تاثیر تعالیم غلط قرار گرفته و تحت کنترل معلم های کاذب می باشند. گاهی این افراد به توصیه معلم کاذب، به جذب اعضا کلیساها می پردازند. بنابراین علت حضور آنان در کلیساها، به منظور جدا کردن نوایمانان است.

نهم. افراد مستمع آزاد، نوایمانان را تشویق می کنند تا همراه آنان به کلیساهای دیگر بروند. در نتیجه، نوایمانان نیز عادت می کنند تا از عضویت در کلیسا طفره بروند.

دهم. این افراد هیچ گونه تعهدی و دلبستگی عاطفی نسبت به کلیسایی ندارند، بنابراین مشخص نیست آیا هر هفته به کلیسا می روند یا حضور آنان به صورت نامرتب است.

یازدهم. در مواردی مشاهده شده که افراد مستمع آزاد، روابط بین کلیساها را تیره می سازند و میان اعضا دو کلیسا، بدبینی و شقاق به وجود می آید. شخص مستمع آزاد، با انتقاد از کلیساهای دیگر، ممکن است به شایعه سازی نیز بپردازد.

دوازدهم. این افراد معتقدند: "ایمان کافی است، پس نیاز چندانی به کلیسا نیست". اما کتاب مقدس تعلیم می دهد که هر ایماندار باید با جامعه مسیحی در ارتباط مستقیم باشد (رومیان فصل ۱۲ آیات ۳ - ۸).

پولس رسول نوشت: "همه متعلق به یکدیگریم و به هم نیاز داریم" (رومیان فصل ۱۲ آیه ۵). پولس کلیسا را به بدن تشبیه کرده. هیچ چیز غم انگیزتر از این نیست که اعضای بدن قطع شوند. ما عضو باشگاه نیستیم، بلکه اعضای بدن هستیم.

سیزدهم. خواست خداوند این است که همه فرزندان خدا در کلیسا متحد گردند، تا تمام فرمانروایان و قدرت ها به کمال و عمق حکمت او پی ببرند (افسیان فصل ۳ آیه ۱۰). مسیح فرمود: "محبت شما به یکدیگر، به جهان ثابت خواهد کرد که شما شاگردان من می باشید" (یوحنا فصل ۱۳ آیه ۳۵).

چهاردهم. شیطان می کوشد که میان ایمانداران مسیحی تفرقه ایجاد کند. عدم اتحاد در کلیسا، سبب رشد گروه های مخالف مسیحیت خواهد شد.

